

**De Roubaix, født Lucienne De Leye
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber**

»Tjenestemand — forfremmelse«

Sag 25/77

Sammendrag

1. *Tjenestemænd — ansættelse — meddelelse om ledig stilling — ansættelse i stillingen — betingelser — tjenestemænd der har ret til forflyttelse eller forfremmelse — udelukkelse af ansøgning — akt, der indeholder et klagepunkt*
(*Tjenestemandsvedtægten, art. 29, stk. 1, a*)

2. *Tjenestemænd — tjeneste i højere stilling — accept — omplacering — ret — ingen*
(*Tjenestemandsvedtægten, art. 7*)

1. I det omfang, hvor betingelserne for adgang til en stilling, som er defineret i et stillingsopslag, medfører udelukkelse af ansøgninger fra tjenestemænd, som har ret til forflyttelse eller forfremmelse, udgør meddelelsen om den ledige stilling en akt, der indeholder et klagepunkt mod disse tjenestemænd.

2. Selv om det ikke kan forlanges af en tjenestemand, at han udfører arbejde på et niveau, der ligger over hans lønklasse, undtagen midlertidigt, er det forhold, at tjenestemanden accepterer at udføre sådant arbejde, et moment, der skal tages i betragtning med henblik på forfremmelse, men det giver ikke den pågældende et krav på at blive omplaceret.

I sag 25/77

DE ROUBAIX, FØDT LUCIENNE DE LEYE, tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, boende 1020 Bruxelles, 13 avenue des Croix du feu, repræsenteret og bistået af Marcel Grégoire og Edmond Lebrun, advokater ved Cour d'Appel de Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Tony Bieber, 83 boulevard Grande-Duchesse Charlotte,

sagsøger

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, repræsenteret af sin juridiske konsulent, Raymond Baeyens som befuldmægtiget, bistået af Denise Sorasio-Allo, Kommissionens juridiske tjeneste, og med valgt adresse i

¹ — Processprog: Fransk.

Luxembourg hos sin juridiske konsulent Mario Cervino, Bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

sagsøgte

angående et krav om annullation af opslag KOM/267/76 af en stilling i lønklasse B 1 med ansættelse ved Kommissionens delegation i Washington (Euratoms Agentur), af beslutningerne om ikke at ansætte sagsøger men derimod M.M. i denne stilling og af den stiltiende afvisning af sagsøgers klage af 2. august 1976

afsiger

DOMSTOLEN (første afdeling)

sammensat af: afdelingsformanden G. Bosco, dommerne J. Mertens de Wilmars og A. O'Keeffe,

generaladvokat: J.-P. Warner
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Sagsfremstilling

De faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb og parternes påstande og anbringender kan sammenfattes således:

I — Faktiske omstændigheder og skrifveksling

Sagsøger, som er født i 1918 og belgisk statsborger, blev ansat den 1. august 1959 ved EKSF og tilknyttet Euratoms Forsyningsagentur, hvor hele hendes karriere er forløbet. Den 1. juli 1968 blev hun forfremmet til lønklasse B 2, 1. trin.

I den sidste bedømmelse, som hun var i besiddelse af på tidspunktet for nærværende sags anlæg, og som vedrører perioden fra 1. juli 1971 til 30. juni 1973, blev de vigtigste af de opgaver, som var tildelt hende, og som hun udførte, beskrevet således:

»Fru De Roubaix påtager sig opgaverne og ansvaret som leder af Agenturets kontor. Hun varetager dokumentationen, administrationen af arkiverne og korrespondancen og er ansvarlig for administrationen af budgettet og de finansielle transaktioner, der følger af

administrationen af Agenturets midler. Hun er desuden ansvarlig for faktureringen vedrørende Agenturets kommercielle virksomhed.»

Under udarbejdelsen af udkastet til Kommissionens budgetforslag for 1975 havde Agenturet fornyet sin ansøgning om oprettelse af to stillinger i lønklasse B 1, idet den ene var bestemt for Bruxelles og den anden for Washington (Agenturet ønskede i øvrigt at tilbagegive den i Washington eksisterende stilling i lønklasse B 2 til Generaldirektoratet for Energi, som ønskede at benytte den i sine tjenestegrene i Luxembourg). Under indtryk af den indstilling, som Kommissionen havde givet udtryk for, og som var præget af hensynet til det stramme budget, indskrænkede Agenturet sig til under udarbejdelsen af udkastet til budgetforslaget for 1976 at fremsætte en enkelt ansøgning om oprettelse af en stilling i lønklasse B 1. Den ansøgte stilling, som skulle bevilges den 18. december 1975, vedrørte udtrykkeligt Kommissionens delegation i Washington. Senere har Agenturet på ny søgt om oprettelse af en stilling i lønklasse B 1 for Bruxelles.

Opslaget om den ledige stilling KOM/267/76 vedrørte altså en stilling i lønklasse B 1 i Euratoms Forsyningsagentur med tjenestested i Washington. De kvalifikationer, der krævedes, vedrørte især:

- indgående kendskab til den industrielle sektor for kernebrændstof;
- indgående erfaring på det ønskede kommercielle område;
- indgående erfaring af relevans for arbejdet.

Ved beslutning af 30. juni 1976 blev M.M. udnævnt til denne stilling. Den pågældende, der er født i 1928 og belgisk statsborger, tiltrådte tjenesten i Euratom i 1959. Han blev ansat i Washington 1. maj 1970 og fik overdraget opgaver i forbindelse med sikkerhedskontrollen og Forsyningsagenturet.

Den 1. januar 1971 blev han forfremmet til lønklasse B 2.

Sagsøger, som indgav ansøgning om den omtvistede stilling, blev den 6. juli 1976 underrettet om, at hendes ansøgning ikke var imødekommet. Da hendes klage efter vedtægtens artikel 90, stk. 2, registreret den 2. august 1976, forblev ubesvaret, anlagde hun den 18. februar 1977 nærværende sag, som er registreret på Domstolens justitskontor den 22. februar.

Skriftvekslingen er forløbet forskriftsmæssigt.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen (første afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Parternes påstande

Sagsøger har nedlagt påstand om, at Domstolen:

- annullerer meddelelse KOM/267/76 om en ledig stilling i lønklasse B 1 i Euratoms Forsyningsagentur med tjenestested i Washington;
- annullerer beslutningerne om ikke at imødekomme sagsøgers ansøgning om denne stilling og om at udnævne M.M. hertil;
- annullerer den heri liggende beslutning om afvisning af sagsøgers klage registreret den 2. august 1976 under nr. 4482;
- dømmer sagsøger til at bære sagsomkostningerne.

Sagsøgte har nedlagt påstand om, at Domstolen:

- principalt afviser nærværende sag i sin helhed og subsidiært frifinder sagsøgte;
- dømmer sagsøger til at bære sagsomkostningerne.

I sin replik præciserer sagsøger, at den principale påstand i stævningen skal forstås således: »Annullerer beslutningen om at knytte den stilling i lønklasse B 1, som er opslået ledig ved meddelelse KOM/267/76, til Washington og formulerer den nævnte meddelelse i overensstemmelse hermed«.

III — Parternes søgsmålsgrunde, indsigelser og øvrige anbringender

Vedrørende formaliteten

Kommissionen bemærker, at et opslag om en ledig stilling ikke er en akt, der kan være grundlag for klage, da det blot har karakter af offentliggørelse af en tidligere beslutning og forberedelse af beslutningen om besættelse af stillingen. En mangel ved meddelelsen om en ledig stilling kan højst påberåbes som støtte for et krav om annullation af fremtidige beslutninger.

Hvis man tager i betragtning, at kravet om annullation i realiteten er rettet mod beslutningen om at knytte den nyoprettede stilling til Washington, er det ikke mindre klart, at sagen bør afvises. Beslutningerne angående fordelingen af de til rådighed stående ansatte på de forskellige administrative enheder er udtryk for Kommissionens ret til at træffe en skønsmæssig afgørelse på dette område. Den omstændighed, at den anfægtede beslutning angår placeringen af en enkelt stilling, kan ikke røkke ved dette princip. En sådan beslutning adskiller sig fuldstændigt fra individuelle foranstaltninger, som vedrører situationen for den og den ansatte — udnævnelser, forfremmelser, forflytninger — og som kan give de berørte personer grundlag for at klage.

Sagsøger bemærker, at da den principale påstand i sagen anfægter beslutningen om at placere den omtalte stilling i lønklasse B 1 i Washington og om at formulere opslaget om den ledige stilling i overensstemmelse hermed, følger

det heraf, at den første grund til afvisning, som sagsøgte påberåber sig, er meningsløs. I øvrigt betyder »skønsmæssig beføjelse« ikke »vilkårlig beføjelse« og der er følgelig nødvendigvis domstolskontrol, i hvert fald med hensyn til det forfulgte formål. I det mindste er altså spørgsmålet, om sagen skal afvises på grund af påstandens formulering, forbundet med realiteten, og særlig med anbringendet om magtfordrejning.

Kommissionen svarer, at sagsøgers ændring i formuleringen af et af punkterne i påstanden gør, at sagen må afvises i sin helhed. En handling, der for sagsøger fremtræder som en beslutning om ikke at imødekomme hendes ansøgning — på hvilket punkt sagsøgte ikke har rejst indsigelse om afvisning — bekræfter, at hensynet til sondringen mellem foranstaltninger af rent strukturel karakter og foranstaltninger, der angår de ansatte personligt, på ingen måde formindsker de domstolsgarantier, som gælder for de sidstnævnte.

Angående realiteten

Efter *sagsøgers* opfattelse er der tale om brud på vedtægtens artikler 45, stk. 1, og 7, stk. 1, og ud om magtfordrejning. M.M. er blevet udnævnt til den omtvistede stilling

- uden at der først er foretaget en sammenlignende undersøgelse af hans og sagsøgers fortjenester (sagsøgers bedømmelse for perioden 1. juli 1973 til 30. juni 1975 var ikke blevet udarbejdet på tidspunktet for denne forfremmelsesprocedure);
- og uden at der er taget hensyn til den uomgængelige omplacering af sagsøger eller i det mindste til det faktum, at hun udførte arbejde på et niveau, der lå over hendes lønklasse (sagsøger hævder, at hun siden 1959 de facto har udført arbejde som førstekontorist — stillingstype: kontorfuldmægtig, lønklasse B 1; hun har i denne forbindelse foruden

sine bedømmelser fremlagt at brev, dateret 1964, fra den første generaldirektør for Agenturet, som erklærer, at den funktion, som sagsøger udøver, »synes at berettige til den højeste grad i kategori B svarende til kontorfuldmægtig«).

I øvrigt blev meddelelsen om ledig stilling KOM/267/76 ikke formuleret i tjenestens interesse, men for at muliggøre den undnævnelse af M.M., som var besluttet i forvejen. Da der kun var én stilling til rådighed, ville det have været i tjenestens interesse at placere den i Bruxelles, hvor den havde været nødvendig i 17 år, og hvor opgaverne var vigtigere. Således ville der blive frigjort en B 2-stilling, som, hvis den blev overført til Washington, ville gøre det muligt at tilbagegive GD XVII dets B 2-stilling.

Kommissionen bemærker, at sagsøgers argumentation ikke på nogen måde opfylder kravene til et bevis for magtfordrejning, som må baseres på objektive, saglige og overensstemmende indicier for, at administrationen har anvendt sine beføjelser til andre formål end dem, hvortil de er tildelt den (jf. dom af 5. 5. 1966 i sag 18 og 35/66, Gutmann, Sml. 1966, s. 149).

Skønt Kommissionen ikke bestrider, at de opgaver, der skal udføres i Bruxelles, kan anses for svarende til en stilling i lønklasse B 1, påpeger den, at de er blevet reduceret føleligt fra 1974 at regne som følge af placeringen i Agenturet af yderligere en stilling i kategori A. De opgaver, der skal udføres i Washington, indebærer derimod, selv om de er af samme karakter, større ansvar og forøges endda konstant (de karakteriseres især af vigtigheden af de forbindelser, der skal vedligeholdes med amerikanske kredse). Det er altså på ingen måde uforståeligt, at Agenturet fra 1974 har ansøgt om en B 1-stilling i Washington foruden den, som det allerede havde bedt om i Bruxelles, og at det så i 1975, da det var nødt til at

nedsætte sine krav af hensyn til den stramme budgetpolitik, som Kommissionen havde vedtaget, anså den sidstnævnte stilling som fortrinsberettiget ud fra tjenestens interesse.

Hvad angår krænkelsen af vedtægtens artikel 45, stk. 1, har sagsøger intet anbringende at gøre gældende. Den omstændighed, at hendes bedømmelse for perioden 1. juli 1973 til 30. juni 1975 ikke var blevet udarbejdet til den sammenlignende undersøgelse af fortjenester, kan ikke have været en ugunstig omstændighed af den simple grund, at denne rapport indeholdt udtalelser, der i alle henseender var lidt mindre rosende end dem, der fandtes i den forrige bedømmelse.

Den krævede sammenlignende undersøgelse blev behørigt gennemført. Sagsøger har kun fremført et vist antal særlige punkter, som efter hendes mening kan berettige en forfremmelse til lønklasse B 1, men intet, der viser hendes særlige kvalifikationer med henblik på den omhandlede stilling. Forskellene i alder og anciennitet i lønklassen har ikke afgørende betydning. Selv om det er klart, at disse punkter kommer i betragtning inden for rammerne af en forfremmelsesprocedure i den samme stillingsgruppe, kan de kun have mindre betydning, når det drejer sig om besættelse af en ledig stilling. Tværtimod ville en beslutning om at imødekomme sagsøgers ansøgning have ladet hånt om tjenestens interesser eller i det mindste underordnet disse hensynet til en ansats karriere. Selv om sagsøgers karriere afgjort kan berettige en forfremmelse, kan den ikke give hende et krav på at besætte en stilling, til hvilken andre tjenestemænd er bedre kvalificerede.

Selv om der er domspraksis for, at den omstændighed, at en ansat har påtaget sig funktioner, som hører til en stilling i en højere lønklasse, kan være et faktum, som må tages i betragtning ved forfrem-

melse, kan det ikke give noget krav på forfremmelse eller berettigede en omflytning af den pågældendes stilling.

Sagsøger svarer, at den kompetente myndighed foretog den sammenlignende undersøgelse på et tidspunkt, da den kun disponerede over en bedømmelse for den ene af ansøgerne og ikke for den anden. Ikke blot er sagsøgers bedømmelse for perioden 1. juli 1973 — 30. juni 1975 blevet udarbejdet efter den omtalte undersøgelse, men da den daterer sig fra den 18. april 1977, er den til dels udarbejdet umiddelbart inden udløbet af den følgende bedømmelsesperiode (1. 7. 1975 til 30. 6. 1977), til dels efter anlægget af nærværende sag. Men en bedømmelse for en bestemt periode, som udarbejdes praktisk talt ved afslutningen af den følgende periode, kan ubevidst blive påvirket af tjenestemandens opførelse i denne sidste periode. Undersøgelsen af fortjenesterne er derfor ikke foregået i overensstemmelse med bestemmelserne i vedtægtens artikel 45.

I modsætning til, hvad sagsøgte hævder, besidder sagsøger de særlige kvalifikationer, der kræves til den pågældende stilling. Dels har hun nødvendigvis erhvervet et grundigt kendskab til den industrielle sektor for kernebrændstof. Når den udnævnte tjenestemand har erhvervet et grundigt kendskab til denne sektor i løbet af de seks år, han har tilbragt i Washington, hvorfor skulle sagsøger da ikke også have erhvervet et sådant kendskab i løbet af de sytten år, hun har tilbragt i Bruxelles i sin stilling som førstekontorist ved Agenturet, en funktion, der ligger over hendes lønklasse? Dels har hun en dybtgående erfaring i kommercielle forhold (jf. hendes bedømmelser). Hun har endelig en dybtgående erfaring af relevans for arbejdet; især har hun siden 1960 haft fortløbende kontakter med de amerikanske myndigheder og med leverandørerne.

Sagsøgte forklarer sig ikke nærmere vedrørende de påståede yderligere ansvarsområder ved stillingen i Washington. Placeringen af B1-stillingen i Washington er ikke foretaget i tjenestens interesse; dette fremgår af diverse interne notitser om den omtvistede stilling, som blev udfærdiget før Rådets bevilling eller i det mindste før opslaget af stillingen, hvilke notitser sagsøger kræver fremlagt under henvisning til det samarbejde, som bør foregå mellem parterne angående bevismaterialet.

Sagsøgte svarer, at det faktum, at der ikke forelå en bedømmelse for perioden fra 1. juli 1973 til 30. juni 1976, hvor beklageligt det end er, ikke med hensyn til stridsspørgsmålet om annulation kan have haft reel indflydelse på spørgsmålet om den anfægtede beslutning. Sagsøgte henviser til Domstolens nylige dom af 14. juli 1977 (Geist, sag 61/76, Sml. 1977, s. 1419), hvor manglende bedømmelser for tre på hinanden følgende perioder kun blev sanktioneret på det ansvarsmæssige plan. Indholdet af hendes sidste bedømmelse, som er udarbejdet efter den omtvistede beslutning, må under alle omstændigheder anses for betydningsløst for udfaldet af denne tvist, da det ikke har kunnet være gunstigere end de bedømmelser, der var til rådighed i juni 1976, som alle indeholdt vurderingen »over det normale«. Derfor kan sagsøger ikke gyldigt påstå, at fraværet af hendes sidste bedømmelse har kunnet forringe hendes chancer for forfremmelse. Men det er dette element, som er afgørende for vurderingen af, om beslutningen af 30. juni 1976 er behæftet med en mangel (jf. dom af 23. 1. 1975, sag 29/74, De Dapper, Sml. 1975, s. 35).

Sagsøgte tilføjer, at det ubetydelige antal ansatte i Agenturet (16 tjenestemænd i alt) formindsker bedømmelsernes betydning, og at sagsøgers fortjenester altså var velkendte.

Sagsøger, repræsenteret af advokat E. Lebrun, Bruxelles, og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, repræsenteret af D. Sorasio-Allo, medlem af den juridiske tjeneste, som befuldmægtiget,

har afgivet mundtlige indlæg i retsmødet den 27. oktober 1977;

generaladvokaten har fremsat sit forslag til afgørelse i retsmødet den 13. april 1978.

Præmisser

- 1 Sagen, som er anlagt den 18. februar 1977, sigter på annullation af meddelelsen om ledig stilling KOM/267/76 angående en stilling i lønklasse B 1 ved Kommissionens delegation i Washington (Euratoms Forsyningsagentur), af beslutningerne om ikke at imødekomme sagsøgers ansøgning om denne stilling og om at udnævne en anden ansøger hertil og af den stiltiende afvisning af den klage, som sagsøger havde indgivet den 2. august 1976.
- 2 Under udarbejdelsen af det foreløbige udkast til Kommissionens budget for 1975 havde Agenturet gentaget sin tidligere ansøgning om oprettelse af 2 stillinger i lønklasse B 1, den ene bestemt for Bruxelles og den anden for Washington;
- 3 af budgetmæssige årsager indskrænkede Agenturet sig imidlertid under udarbejdelsen af det foreløbige udkast til budget for 1976 til at ansøge om oprettelse af en enkelt stilling i lønklasse B 1 til Kommissionens delegation i Washington;
- 4 opslaget om den omtvistede ledige stilling, som altså angik en sådan stilling tilknyttet Washington, opstillede følgende kvalifikationskrav:
 - indgående kendskab til den industrielle sektor for kernebrændstof;
 - indgående erfaring på det kommercielle område;
 - indgående erfaring af relevans for arbejdet;
- 5 sagsøger, som er tjenestemand i lønklasse B 2, og som siden sin ansættelse i 1959 har tilbagelagt hele sin karriere i Euratoms Forsyningsagentur, fik den 6. juli 1976 underretning om, at hendes ansøgning om den omtalte stilling ikke var blevet imødekommet.

Vedrørende formaliteten

- 6 Sagsøgte påstår sagen afvist, fordi det anfægtede opslag af en ledig stilling ikke udgør en akt, der indeholder et klagepunkt efter vedtægtens artikel 91, stk. 1;
- 7 meddelelsen om en ledig stilling i henhold til vedtægtens artikel 29, litra a), fastlægger ved en definition af betingelserne for adgangen til stillingen kredsen af ansatte, hvis ansøgning har udsigt til at blive imødekommet;
- 8 i det omfang, disse betingelser medfører udelukkelse af ansøgninger fra tjenestemænd, som har ret til forflyttelse eller forfremmelse, udgør meddelelsen om en ledig stilling en akt, der indeholder et klagepunkt mod disse tjenestemænd.
- 9 Formalitetsindsigelsen kan derfor ikke tages til følge i så henseende.
- 10 Kommissionen gør desuden gældende, at kravet om annullation i virkeligheden retter sig ikke mod selve meddelelsen om den ledige stilling, men mod beslutningen om at placere den nyoprettede stilling i Washington;
- 11 ifølge Kommissionen henhører beslutningerne om fordeling af de forhåndenværende ansatte på de forskellige administrative enheder under Kommissionens skøn på dette område.
- 12 Spørgsmålet om afvisning af dette punkt i påstanden er forbundet med realiteten, særligt med anbringendet om magtfordrejning.

Vedrørende realiteten

- 13 Sagsøger hævder, at de anfægtede akter udgør et brud på vedtægtens artikler 45, stk. 1, og 7, stk. 2, og er behæftet med magtfordrejning;
- 14 der skulle ikke være foretaget nogen sammenlignende undersøgelse af den antagne ansøgers og sagsøgerens fortjenester, da sidstnævntes bedømmelse for perioden fra 1. juli 1973 til 30. juni 1975 først blev udarbejdet efter den anden ansøgers udnævnelse;

- 15 der skulle ikke være taget hensyn til den omstændighed, at sagsøger de facto i adskillige år har udført arbejde (som førstekontorist) på et niveau, der ligger over hendes lønklasse;
- 16 opslaget af den omstridte ledige stilling skulle ikke være udformet i tjenestens interesse, men for at muliggøre udnævnelsen af den anden ansøger, som allerede i forvejen var udvalgt.
- 17 Selv om det ikke i kraft af artikel 7, stk. 1, kan forlanges af en tjenestemand, at han udfører arbejde på et niveau, der ligger over hans lønklasse, undtagen midlertidigt, er det forhold, at tjenestemanden accepterer at udføre sådant arbejde, et moment, der skal tages i betragtning med henblik på forfremmelse, men det giver ikke den pågældende et krav på at blive omplaceret;
- 18 selv om Agenturets generaldirektør faktisk flere gange har ansøgt om oprettelse af to stillinger i lønklasse B 1, en til Washington og en til Bruxelles, var han af budgetmæssige hensyn berettiget til senere kun at fremsætte en enkelt ansøgning vedrørende stillingen i Washington;
- 19 ved beslutningen om således at give den stilling, der skulle oprettes i Washington, fortrin, har Agenturet erkendt, at de opgaver, der udføres i denne stilling, indebærer et yderligere ansvar, især under hensyn til betydningen af de forbindelser, der skal opretholdes i De forenede Stater;
- 20 sagsøgers alder og hendes anciennitet i lønklassen og i stillingen kan, selv om de er højere end den udvalgte ansøgers, ikke veje tungere end arten af de opgaver, der skal udføres.
- 21 Sagsøger har gjort gældende, at den sammenlignende undersøgelse af fortjenerne — hvis en sådan har fundet sted — ikke er sket i forhold til de krævede betingelser, idet hendes sidste bedømmelsesrapport manglede.
- 22 Sagsøger har dog ikke påvist, hvordan mangelen på nævnte bedømmelse har kunnet være til skade for hende, da den intet kunne føje til de udmærkede udtalelser i tidligere bedømmelser;

23 sagsøgte vil derfor være at frifinde.

Vedrørende sagsomkostningerne

24 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at bære omkostningerne;

25 sagsøger har tabt sagen på grundlag af sine søgsmålsgrunde;

26 i henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne imidlertid selv de udgifter, de har afholdt i sager anlagt af de ansatte ved Fællesskaberne.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (første afdeling)

- 1) Sagsøgte frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne udgifter.

Bosco

Mertens de Wilmars

O'Keeffe

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 11. maj 1978.

A. Van Houtte

Justitssekretær

G. Bosco

Formand for første afdeling